

ШАНОВНІ КОЛЕГИ! ДОРОГІ ОСВІТЯНИ!

Прийміть щирі вітання з нагоди Вашого професійного свята – Дня працівників освіти.

Складаю Вам щирю подяку за невтомну працю, добро та щедрість Вашої душі, відданість обраній справі!

Місія освітян – складна і, водночас, важлива й почесна. Ви відкриваєте перед своїми вихованцями багатство та різноманітність світу, ведете їх дорогою пізнання, даєте перші уроки чесності, навчаєте бути справедливими, відповідальними і свідомими громадянами України.

Саме педагогічна мудрість та Ваша висока професійна майстерність є обов'язковою передумовою формування інтелектуального і морального обличчя нової генерації українців.

Праця педагога – це вічний неспокій, пошук істини, муки творчості і радість перемог, емоційні підйоми та гіркі розчарування. Це не просто професія, це спосіб життя. Адже від кожного з Вас залежить яким буде світ завтра, якою буде наша Україна.

Низький уклін Вам, дорогі педагоги, за професіоналізм, витримку та терпіння, за любов до обраної професії, самовідданість і багатство душі.

Ви робите нележку, але таку потрібну справу: доносите до молодих, юних душ добре й вічне, формуєте з них особистість. Якими б дорогами їм не судилось йти, їхні погляди завжди будуть звернуті до своєї "Альма-матер", де вони залишили частинку свого серця і душі.

Тож бажаю Вам, щоб доля щедро обдаровувала кожного з Вас здоров'ям, щастям, натхненням, вдячністю вихованців, а родинна злагода та добробут нехай забезпечать Ваш душевний спокій і гарний настрій! Хай береже Вас Бог!

Надія СКОТНА,
ректор, професор

ДОРОГІ ПРАЦІВНИКИ ТА КОРИСТУВАЧІ БІБЛІОТЕК!

30 вересня відзначаємо Всеукраїнський день бібліотек, коли наше суспільство віддає данину шани подвижникам бібліотечної справи, людям, які присвятили своє життя служінню народу, книзі, знанням.

Сьогодні важко переоцінити роль цих культурно-просвітницьких осередків у збереженні та популяризації знань, накопичених людством, їх внесок у розвиток вітчизняної освіти, збагачення духовного потенціалу суспільства.

Задовольняючи наукові і культурні потреби громадян, бібліотеки забезпечують нерозривний зв'язок минулого і сьогодення, одержання повного огляду інформації зі світового простору, сприяють піднесенню інтелектуального рівня народу.

Бажаємо Вам, шановні працівники бібліотек, а також читачам, усім, хто любить і шанує книгу, доброго здоров'я, щасливих відкриттів непрочитаних сторінок і творчих успіхів для блага Української держави. З роси і води Вам!

Дирекція та профком бібліотеки

ПЕРШОКУРСНИК – 2017

3 вересня 2017 року в Народному домі ім. І. Франка відбулася урочиста посвята першокурсників Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Урочистість, присвячена початку нового навчального року, зібрала чималу кількість присутніх. Серед них були члени вченої ради університету, почесні гості з провідних вишів Польщі, представники міської влади та духовенства Дрогобича, професорсько-викладацький склад університету й основні винуватці свята – першокурсники.

Зі словами вітань до присутніх звернулася ректор професор Надія Скотна, яка побажала студентам плідного навчального року та підкреслила, що на I курс бакалавра зараховано 910 студентів денної і

заочної форм навчання та 954 магістри денної і заочної форм навчання. До привітань також долучилися: міський голова Дрогобича Тарас Кучма, ксьондз ректор Полонійної Академії у Ченстохові (Польща) професор Анджей Криньські, ректор Державної професійної школи імені Вітелона в м. Легніца (Польща) професор Ришард Пісарські.

Настав урочистий момент: ректор Надія Скотна скіпетром посвятила першокурсників Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка та вручила символічний студентський квиток. Уся нова студентська спільнота зачитала кодекс честі студента нашого університету.

Капелан університету отець Олег Кекош благословив присутніх на успішний навчальний рік.

Після урочистої частини свято продовжилось концертною програмою народних колективів та талановитих студентів університету.

А ми приєднуємося до усіх привітань та побажань нашим дорогим першокурсникам і особисто додаємо: нехай прагнення до знань та самовдосконалення постійно зростає, нехай навчання в університеті буде успішним та, незважаючи на тимчасові труднощі, принесе задоволення, нехай Ви станете зазубленими спеціалістами, і найголовніше – нехай роки студентства будуть насичені найяскравішими подіями, які буде безмежно приємно згадати до найменших дрібниць! Терпіння Вам та наполегливості, енергії та натхнення, вдачі та успіхів!

Урочистості завершилися. Попереду – нелегка дорога до заповітної мети. Вперед за знаннями!

ЗАСЛУЖЕНОМУ ПРАЦІВНИКУ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ ПЕТРОВІ ТУРЯНСЬКОМУ – 70

Петро ТУРЯНСЬКИЙ – співак (ліричний тенор) і педагог, здобув професійну освіту в музичному училищі (клас відомого педагога П. Колбіна) та консерваторії (клас проф. О. Дарчука) ім. М. Лисенка у Львові та з 1973 року веде клас постановки голосу на музично-педагогічному факультеті (нині інститут музичного мистецтва) ДДПУ ім. І. Франка. Професійна вокальна школа, якою володіє наш співак, дозволила йому активно концертувати як солісту у складі багатьох хороших колективів Дрогобиччини, з якими гастролював у Польщі, Чехії, Литві, Естонії, Австрії, Швейцарії, Греції, Англії, Франції, Голландії, Ірландії, містами України.

Його репертуар охоплює “Плач Федеріко” (опера “Арлезіанка” Ф. Чілеа), арії Стефана та Йонтека (опери “Страшний двір” і “Галька” С. Монюшка), Альфреда (опера “Травіата” Дж. Верді), Неморіно (опера “Любовний напій” Г. Доніцетті), Ленського (опера “Євгеній Онегін” П. Чайковського), Арлекіна (опера “Паяци” Р. Леонкавалло), Левка (опера “Майська ніч” М. Римського-Корсакова), Дубровського (опера “Дубровський” С. Направника), романи авторів світової класики, народні пісні, власні твори.

Особливим успіхом у його виконанні в супроводі “Бояна Дрогобицького” як в Україні, так і на європейських сценах користуються канти “Через поле широкее” та “Діва сина породила”.

Всебічно обдарований музикант, Петро Турянський не тільки виконує, але й творить – він автор вокалізів, пісень та романсів на власні тексти, що наповнили збірки “Вокалізи для різних голосів” (Дрогобич, 1995), “Вокальні твори” (Дрогобич, 2004), й які були представлені у двох авторських концертах (Дрогобич, 1995, 2003). Його твори увійшли до репертуару відомих спі-

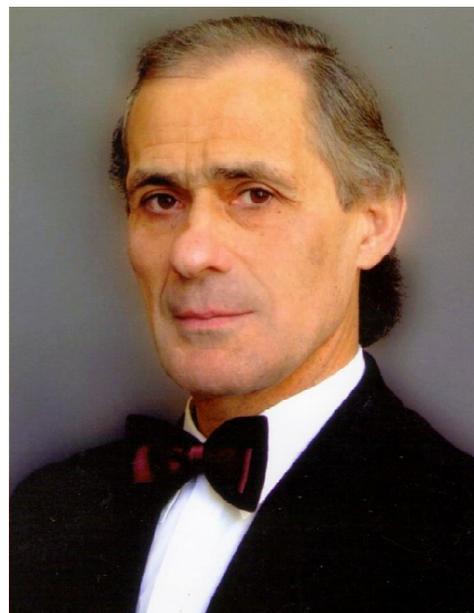
ваків – народних артистів України В. Ігнатенка, С. Степана, заслуженого артиста України В. Дударя, заслуженого працівника освіти України професора К. Сятецького, заслуженого працівника культури України доцента Б. Шурика, доцента І. Кліш та багатьох інших. А для студентської молоді П. Турянський впорядковує хрестоматії педагогічного репертуару, розробляє методичні рекомендації, навчальні програми.

Найвища оцінка митця-співака є запрошення наспівати твори для фондів державних інституцій. Відтак Петро Іванович здійснив низку записів у фонди студії грампластин “Мелодія” (Москва), Львівського радіо і ТБ.

Як викладач (1973), старший викладач, доцент (1998) класу постановки голосу, П. Турянський виховав цілу плеяду учнів-співаків, які з успіхом працюють у загальноосвітніх школах, закладах культури України, професійних та аматорських художніх колективах. Поміж них: заслужений працівник культури України Ярослав Надуличний, заслужений артист України Назарій Дадак, соліст й актор Львівського академічного обласного музично-драматичного театру ім. Ю. Дрогобича Ярослав Дзедзеревич, соліст заслуженого Прикарпатського ансамблю “Верховина” Андрій Боженський та ін.

Понад 35 років Петро Турянський є активним діячем університетської профспілки – він заступник голови профкомом з культурно-масової роботи. У рамках обласних, всеукраїнських та колись всесоюзних семінарів, нарад, конференцій, йому доводилося відстоювати наш університет і словом, і співом.

Працюючи у Франковому ВНЗ понад 40 років, П. Турянський формувався як особистість, педагог-професіонал, людина.

Йому притаманні такі позитивні людські чесноти як доброта, чесність, порядність, взаємоповага, працьовитість тощо. Закоханий у свою співочу справу Петро Іванович і життєве кредо запозичив у одного з героїв світової оперної класики – Рудольфа (опера “Богема” Джакомо Пучіні) – “Я мільйонер душею”!

Відзначений за активну творчу, концертну та музично-просвітницьку діяльність численними подяками, дипломами, грамотами університету, управління культури міста та області, профспілки ВНЗ України, ЦК профспілок України.

*З роси і води Вам,
Петре Івановичу!!! З ювілеєм!!!*

**ГРОМАДА ІНСТИТУТУ
МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА**

VIVAT MAESTRO!

Першого осіннього дня заслуженому працівникові культури України, художньому керівникові та диригенту чоловічого хору “Боян Дрогобицький”, професору кафедри методики музичного виховання і диригування **Петрові ГУШОВАТОМУ** виповнилося 60 літ!

Найширші вітання ювілярові висловлюють друзі, колеги та шанувальники музичного мистецтва, яке на високому мистецькому впродовж багатьох років пропагує Маестро.

Свою діяльність Петро Васильович розпочав на факультеті (нині інститут музичного мистецтва) із посади концертмей-

стера кафедри методики музичного виховання, співів та хорового диригування. Відтак – асистент, викладач, ст. викладач, доцент (2001), професор кафедри (2015).

Керівництво інституту та факультету доручає молодому викладачеві творчу опіку над студентським народним вокально-хореографічним ансамблем “Пролісок”. Цим колективом Петро Васильович успішно керує протягом 1983 – 1893 років. Також Петро Гушоватий бере під свою оруду народний хор “Карпати”, що базується на нафтопереробному заводі № 2. Цим колективом опікувався 30 років. У 1989 – 1990 рр. – один із диригентів славнозвісної чоловічої капели “Бескид”.

На початку 90-х років разом зі своїми старшими колегами М. Бурбаном та С. Дацюком виношує ідею про відновлення хору “Боян Дрогобицький”, і ця мрія здійснилася. 1996 року Петро Васильович вступає в аспірантуру при Прикарпатському університеті ім. В. Стефаніка, де навчається до 2000 року.

Восени 1999 року П. Гушоватому за особливий внесок у розвиток національної культури і мистецтва, вагомі творчі здобутки присвоєно почесне звання “Заслужений працівник культури України”. Після реорганізації кафедр музично-педагогічного факультету у 2001 році вчена рада університету обрала Петра Васильовича на посаду завідувача кафедри методики музичного виховання та диригування.

Із 2002 року Петро Васильович очолює чоловічий хор “Боян Дрогобицький”, з яким робить цікаві концертні програми, бере участь у всеукраїнських, міжнародних конкурсах та фестивалях, де завжди посідає призові місця. Це – Польща, Гре-

ція, Нідерланди, Північна Ірландія, Австралія, Угорщина, Чехія, Литва, Франція. На базі “Боян Дрогобицького” організовано та періодично проводиться хоровий конкурс ім. о. Северина Сапуна – засновника та першого керівника “Бояну” (1921 – 1931).

Велику організаційну роботу П. Гушоватий проявив на посаді завідувача кафедри протягом 2001 – 2015 рр. Конкурси диригентів, засновник Регіонального фестивалю “Ми діти твої, Україно”, ініціатор проведення всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференцій.

Із Петром Васильовичем завжди цікаво спілкуватися. Він із повагою і шаную ставиться до колег, друзів, учасників творчих колективів, а також студентської молоді. Шанують і поважають Маестро Гушоватого за творчий пошук, професійність та доброзичливе ставлення.

Таких людей, як Петро Гушоватий, називають подвижниками. І нехай це визначення не видається для когось компліментарним, бо творча запальність, що є рисою характеру Петра Васильовича, безліч разів ставала імпульсом до пошуків і відкриттів не тільки його особисто, але й інших людей. Іноді дивуєшся, де він тільки знаходить енергію і час для такої активної творчо-громадської діяльності. Втім, мабуть саме таким має бути сучасний митець, який знає не тільки свою справу, а й інтегрований у бурхливе життя розбудови національної духовності.

Многая літ Вам, Петре Васильовичу!

**Микола МИХАЦЬ,
заслужений діяч мистецтв України,
доцент**

ВІТАЄМО ІЗ ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ:

Ігоря Степановича ВІРТА,
завідувача кафедри машинознавства та основ технологій,
доктора фізико-математичних наук, професора;
Ярослава Михайловича КОМАРНИЦЬКОГО,
кандидата історичних наук, доцента;
Романа Івановича ПРОЦЯ,
начальника науково-дослідного сектору;
Корнелія Кіндратовича СЯТЕЦЬКОГО,
завідувача кафедри народних музичних інструментів та
вокалу, заслуженого працівника освіти України, відмінника
освіти України, професора;
Юрія Львовича КИШАКЕВИЧА,
проректора з науково-педагогічної роботи (1980 – 2015)

У цей святковий день висловлюємо Вам найтепліші слова глибокої вдячності та поваги. Бажаємо міцного здоров'я і щасття, творчого натхнення й душевного комфорту, талановитих учнів та послідовників, вірних соратників і однодумців. Нехай здійсняться всі заповітні мрії, а будь-які повороти долі завжди відкривають лише нові обрії в майбутній перспективі. Нехай кожен день буде осяяний високим злетом душі, а добре самопочуття і гарний настрій стануть запорукою Вашого процвітання. Хай Ваша життєва нива з року в рік засівається зернами надії, оптимізму, віри в завтрашній день. Миру, злагоди, шани, любові та достатку у Вашому домі!

НОВООБРАНИМ ГОЛОВОЮ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ СТАВ МАЙБУТНІЙ МАТЕМАТИК

20 вересня 2017 року в університеті відбулися вибори студентського ректора, студентських директорів та деканів.

В інститутах та на факультетах були розміщені виборчі дільниці, де кожен студент університету мав можливість прийти та проголосувати за свого кандидата. Того ж дня, після закриття виборчих дільниць, голови комісії провели підрахунок голосів та оприлюднили результати виборів.

За результатами підрахунків встановлено, що:

- голова студентського інституту іноземних мов – Анастасія Шемеляк (група НА-46Б);

- голова студентського інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій – Андрій Василів (група-304Б);

- голова студентського інституту музич-

ного мистецтва – Богдан Демкович (група МЗХ-31Б);

- голова студентського деканату факультету початкової та мистецької освіти – Ольга Штангред (група ПОА-31Б);

- голова студентського деканату біолого-природничого факультету – Галина Волощук (група БХ-41Б);

- голова студентського деканату факультету фізичного виховання – Вячеслав Сидорчук (група ЗЛ-33Б);

- голова студентського деканату історичного факультету – Ярина Кіт (група ІІ-22Б);

- голова студентського деканату соціально-гуманітарного факультету – Злата Ковач (група ІІІ-22Б);

- голова студентського деканату філологічного факультету – Христина Флешко (група УА-22Б).

Відповідно до результатів таємного голосування студентським ректором Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка обрано Віталія Дитяткіна, студента інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій (група МФ-402Б). Його обрано більшістю голосів (в урні було 1293 бюлетня, з них – 1036 «за»)

Переможець подякував усім, хто його підтримував під час передвиборчого марафону, та запевнив, що докладе максимум зусиль аби виконати усі пункти своєї програми.

Вітаємо Віталія з перемогою та очікуємо ефективної роботи цього органу студентського самоврядування нашого університету.

У НАГУЄВИЧАХ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ФРАНКОВОГО СИНА – ПЕТРА

Влітку 2017 р., у приблизний день смерті сина Івана Франка – Петра Франка, на теренах села Нагуєвичі, у Державному історико-краєзнавчому заповіднику “Нагуєвичі”, пройшла І Науково-мистецька академія “Петро Франко і велика війна за Україну”. Подія приурочена 76-й річниці від дня смерті сина великого українського генія.

Захід zorganizований за безпосередньої участі Державного історико-краєзнавчого заповідника “Нагуєвичі” на чолі з його директором Богданом Лазорак. Спів-організаторами та гостями академії стали: внуки Петра Франка – Петро та Любов Галушакі; Дрогобицька районна державна адміністрація на чолі з Володимиром Шутком; Львівський національний літературно-меморіальний музей Івана Франка на чолі з директором Богданом Тихолозом; Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка на чолі з ректором професором Надією Скотною; наукова спільнота Львівського національного університету ім. І. Франка; представники Дрогобицької “Просвіти” тощо.

Науково-мистецька академія працювала в три етапи: наукова частина, руханково-мистецька частина, поминальна частина.

Щодо першої – наукової, то свою роботу вона розпочала у стінах музею Івана Франка в Нагуєвичах. Із вітальним словом до присутніх звернувся Володимир Шутко, який теплими словами привітав учасників та побажав плідних здобутків у рамках роботи науково-мистецької академії.

Згодом, у роботу академії “втрутилися” модератори-дискусанти заходу – професори Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка – Михайло Шалата та Леонід Тимошенко. У своїх вступних словах науковці акцентували на значимості постаті Петра Франка, мазком окреслили вибрані аспекти багатогранної діяльності Франкового сина та висловили сподівання на отриманні плідних здобутків під час проведення академії.

Першим до слова було запрошено Богдана Тихолоза, який виступив із доповіддю “Петро Франко: світлопис долі”. У своїй промові дослідник-франкознавець окреслив важливість спадщини Петра Франка у контексті подальшого всебічного розвитку українського суспільства, в першу чергу молоді, акцентував на важкій багатогранній праці Франкового сина тощо.

Наступною звернулася до учасників академії Наталя Тихолоз, яка через призму

презентацій практично невідомих або малознаних фото-документів спробувала розставити свого роду “крапки” над “і” стосовно проблеми таємничості смерті Петра Франка в контексті здогадів, фактів та документів. Зокрема, дослідниця представила для загалу документ, що свідчив про можливий розстріл Петра Франка й був завізований Л. Берією та М. Хрущовим. Далі було продемонстровано короткометражний документальний фільм, де прозвучав живий голос Франкового сина Петра.

Чергова доповідь Андрія Сови “Петро Франко: на вістрі національно-визвольної боротьби та викликів часу”, через презентацію малознаних чи незнаних світлин-документів, була присвячена висвітленню знакових моментів із громадсько-політичної, видавничої, наукової та інших видів різнопланової діяльності Петра Франка.

Передкінцевим був виступ Володимира Галика, під час якого дослідник представив фото-копії збережених листів Петра Франка до Івана Франка і на основі їх змісту окреслив особливості взаємозв'язків між сином і батьком (акцентувалося на: зацікавленнях та захопленнях Петра Франка, його проблемах, за допомогою вирішення яких він звертався до батька; характеристики організаторської роботи тощо). Наприкінці виступу дослідник звернув увагу на проблеми, які існують сьогодні у франкознавстві під час вивчення Франкової епістолярної спадщини.

Завершальною стала доповідь Богдана Лазорака, під час якої науковець презентував малознані джерела про “Нагуєвицький котел 1914 р.”. Зокрема, дослідник показав план військового цвинтаря часу Першої світової війни, на якому були похоронені воїни Українських Січових Стрільців, а також солдати австрійської кінної артилерії, котрі загинули 6 жовтня 1914 р. у так званому “Нагуєвицькому котлі”. В контексті Богдан Лазорак більш детально торкнувся аналізу проблем щодо вшанування історичної пам'яті за загиблими воїнами (запропонував zorganizувати частини розчищення цвинтаря від бур'яна та сміття, встановити пам'ятний хрест із відновленими іменами, зберігати періодичність вшанування пам'яті героїв тощо).

Руханково-мистецька частина академії проходила у дворіку Музею Івана Франка. Організатором цього дійства виступив президент Фізкультурно-спортивного товариства “Діп Академія” України Василь

Козак. У рамках цієї частини академії відбулася фізкультурно-спортивна презентація відновленої “Швецької руханки”, автором якої був Петро Франко. Основною рушійною силою згадуваної презентації стала молодь Національної саутської організації України “Пласт” із міст Дрогобича, Самбора та Старого Самбора.

Після презентації “Швецької руханки” учасники Науково-мистецької академії перейшли до “Садиби батьків Івана Франка”, де мали змогу почути вітальні слова від внука Петра Франка – Петра Галушака. Пан Петро поділився із присутніми своїми спогадами про родинні традиції та обереги Франкового роду, його архів тощо. На закінчення виступу Петро Галушак оприлюднив сімейну версію процесу знищення радянськими спецслужбами свого діда.

Після теплих вітальних слів та цікавих спогадів і роздумів Петра Галушака відбулася театральна-мистецька презентація “Петро Франко – славетний нащадок Франкового роду”, організатором якої виступила екскурсовод Державного історико-краєзнавчого заповідника “Нагуєвичі” Галина Топільницька. Основними героями цієї частини заходу стали “нагуєвицькі таланти” – Христіна Шумеляк, Роман Чапля, Назар Топільницький, Наталя Баумкетнер. Із патріотичними музичними творами виступили учні Дрогобицького музичного коледжу Любов Павлінська й Оксана Винницька. В контексті зазначимо, що кожен виступ спровокував у присутніх багато зворушливих емоцій, які виплескувалися шквальними оваціями.

Поминальна частина науково-мистецької академії проходила на території парафіяльного цвинтаря при церкві Святого Миколая (УПЦ КП). Поминальну літургію провели настоятель згадуваного храму отець Андрій Безушко та настоятель горішньої церкви Святого Миколая (УГКЦ) отець Іван Ковба.

Поминальна служба відбулася на могилі загиблих героїв часу бойових дій в Нагуєвичах від 6 жовтня 1914 р. – в часі Першої світової війни, які пролили свою героїську кров за рідну землю. Наприкінці поминальної панахиди, із початком слів “Вічна пам'ять”, пролунали почергово (три рази) постріли почесної варті Дрогобицької ракетно-артилерійської військової частини № А 1108, що і завершили процес вшанування героїв, котрі загинули. Після урочистої панахиди учасники академії мали змогу вшанувати могили рідних Івана Франка: батьків Якова та Марії, брата Захара та Захарового сина Григорія.

Завершальним акордом І Науково-мистецької академії в Нагуєвичах стала товариська зустріч, яка відбулася у “Будинку літератора” та супроводжувалася жвавими дискусіями щодо отриманих результатів роботи. Зокрема, зі своїми пропозиціями, роздумами, міркуваннями та побажаннями звернувся до директора та працівників Державного історико-краєзнавчого заповідника “Нагуєвичі” такі учасники та гості академії: Леонід Тимошенко, Алла Гладун, Богдан Тихолоз, Михайло Шалата, Петро Галушак, Ярослав Радевич-Винницький, Роман Пастух та інші.

Володимир ГАЛИК,
кандидат історичних наук,
доцент, заступник декана з НДР

СТУДЕНТИ БІОЛОГО-ПРИРОДНИЧОГО ФАКУЛЬТЕТУ НА НАВЧАЛЬНО-ПОЛЬОВІЙ ПРАКТИЦІ З БОТАНІКИ ТА ЗООЛОГІЇ

Студенти на екологічній стежці
"Світязянка" (біля озера "Світязь")

Невід'ємною складовою частиною підготовки студентів біолого-природничого факультету є польова практика з ботаніки та зоології, роль якої надзвичайно важлива в навчально-виховному процесі. Учитель біології повинен добре вміти проводити спостереження за окремими біологічними видами, вести дослідження за ними. Головною метою навчально-польових практик є закріплення і поглиблення знань, набутих студентами під час вивчення навчальних дисциплін "Ботаніка" та "Зоологія". Навчально-польові практики проводяться в літній період і, як правило, вони є комплексними. Маршрути практик дуже різноманітні. В цьому році нам пощастило побувати на турбазі "Гарт" Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, що знаходиться на мальовничому озері "Світязь", а також в селі Довге-Гірське Дрогобицького району.

Наша перша польова практика розпочалася 8 травня, коли ми вперше приїхали на турбазу "Гарт". Цього ж самого дня нас поселили в прекрасні кімнати. Протягом цілого тижня (тривалість практики) ми відвідали дуже багато цікавих місць. У зв'язку зі зміною клімату ми познайомилися з новими видами рослин і тварин. Перші два дні вивчали флору та фауну озера "Світязь", побували на екологічній стежці, де збрали багато зразків рослин для гербарію, а також зустріли багатьох представників фауни цієї місцевості. Шацький район, майже вся територія якого входить у національний природний парк, славиться розмаїттям рослинного і тваринного світу. Більшість представників флори і фауни – під охороною закону. Лісові масиви сформовані переважно сосновими деревами (рідше – вільховими), чорницеvim та зеленомоховими покривами. З рослин, занесених до Червоної Книги, тут зустрічаються: росичка округлолиста (комахоїдна рослина), береза низька, лілія лісова тощо. Яскравими представниками тваринного світу є дикий кабан, косуля, лось, на озерах – ондатра. В дещо меншій кількості зустрічаються вовк, лисиця, куниця, видра, енотовидний собака, ласка, з птахів – чорний лелека, сирій журавель, жовта чапля. Озера району, які розташовані на шляху міграції

пернатих, славляться багатством водоплавних і болотних птахів. Проте, ми не змогли побачити в лісі цих представників, але нам пощастило відвідати прекрасний "Музей Фауни" лісового коледжу імені Василя Сулька. В цьому музеї ми побачили всю різноманітність тваринного світу Волинського краю. Крім музею, ми ще відвідали метеорологічну станцію, де нам розказали для чого вона призначена, як працює, як саме вони визначають погоду. Всі наші студенти I курсу були дуже вражені і задоволені цією практикою. Адже тут отримали море позитивних емоцій і збагатили свою енциклопедію новими знаннями.

Коли ми їхали на наступний етап польової практики (26 червня), нам відкрилися простори вже звичних нам районів мальовничих гір. Нашою першою зупинкою була Довжанська школа I – III ступенів, яка стала нашим домом на весь

період практики. Наступні дні в нас були дуже насичені, адже ми за один день подолали дуже великий шлях. Найперше відправилися до славнозвісної дамби, де один із керівників нашої практики доцент Василь Стахів розповів нам історію її створення. Наступною нашою зупинкою було озеро з рожевими лагатам, де і побачили нові види рослинності. Трішки виснажені, але задоволені ми ще також вирішили відвідати туристично-навчальну базу "Ровінь", яка вразила нас своєю історією. А ще ми підкорили гори "Плішку" та "Небесної сотні". Найбільше нам сподобалась гора "Небесної сотні" (висота 889 м), оскільки ми не тільки побачили село Довге-Гірське з такої висоти, але й духовно збагатилися, адже пройшли всі 14 станцій Хрестових за допомогою наших керівників практики. Завдяки походам у гори ми змогли спостерігати як з висотою змінюється різноманітність залягання рослинного покриву. Ми збрали дуже багато жуків-гноювників, яких використали для нашої колекції. Також не могли пройти повз водоспад "Лазний", який дуже вразив нас своєю красою.

Дуже хочемо подякувати нашим шановним викладачам, адже вони доклали великих зусиль, щоб ми не тільки навчилися відрізняти той чи той вид, але й зуміли зацікавити нас. А саме: Василеві Стахіву, доценту, кандидату біологічних наук; Галині Кречківській, доценту, кандидату біологічних наук; Розалії Стецик, викладачеві.

Таким чином "родзинкою" навчання на нашому факультеті є проведення щорічних навчально-польових практик у різних куточках України, під час яких студенти мають змогу не лише краще засвоїти теоретичні матеріали, а й поліпшити загальний стан організму

Вікторія СТЕЛЬМАХ,
студентка II курсу біологічного факультету (гр. БХ-21Б)

Студенти на горі
"Небесної сотні"
у селі Довге-Гірське

НОВИНИ ДРОГОБИЦЬКОГО ЛІЦЕЮ**ДЕНЬ ЗНАНЬ
У ДРОГОБИЦЬКОМУ ЛІЦЕЇ**

Своєрідно розпочинають новий навчальний рік учителі та учні Дрогобицького ліцею. Уже другий рік поспіль вони відмовляються від традиційної урочистої лінійки і вирушають у краєзнавчу мандрівку.

Цього року наш маршрут пролягав до села Підлисся, що на Золочівщині. Саме тут у 1811 році народився видатний український письменник і громадський діяч Маркіян Шашкевич.

П'ятьма автобусами ми щасливо дісталися до батьківщини одного з упорядників "Русалки Дністрової". Наша перша зупинка – біля підніжжя Білої (Підлиської) гори, на якій у 1911 році був встановлений пам'ятний хрест на честь сторіччя від дня народження Маркіяна Шашкевича. Пішки ми подолали дорогу на вершину, звідки відкрився чудовий краєвид. Тут спочатку мали короткий перепочинок, а потім урочисту лінійку. Розпочали її виконанням гімнів України та Дрогобицького ліцею. До ліцеїстів звернулася директор ліцею Ольга Заяць. Потім слово надали дружокурсникам. Соломія Оришак, Вікторія Николик, Катерина Легка, Олександр Середницька, Богдан Паньків та Орест Гладь декламували вірші поета.

Наступна наша зупинка була в селі Підлисся, де Маркіян Шашкевич народився, але прожив недовго: він був найстаршим у багатодітній родині священика, тому його рано віддали на науку. Спочатку здобував освіту в гімназії у Бережанах, згодом – в польській гімназії у Золочеві. Після її закінчення переїхав до Львова, де вступив на навчання до Львівської духовної семінарії та паралельно навчався на філософському факультеті Львівського університету. Саме він очолив "Руську трійцю" – літературне угруповання, що розпочало на Західній Україні національно-культурне відродження.

Після закінчення семінарії Шашкевич отримав парафію спочатку в селі Незваничі, а згодом – в Новосілках. Від сухот він передчасно пішов із життя у 32-річному віці.

Музей в Підлиссі відкрили до 150-річного ювілею від дня народження будителя українського духу в Галичині. Шкода, що батьківського будинку письменника не збереглося: у 50-х роках минулого століття односельчани розтягли плембанію по домішках. Очевидцями життя Маркіяна Шашкевича залишилися старий дуб та криниця зі смачною водою.

Наступною зупинкою був Олеський замок. Тут ми дізналися надзвичайно багату та цікаву історію цієї твердині, про яку вперше згадано в пам'ятках 1327 року.

Бурхлива історія замку не сприяла збереженню багатьох автентичних речей, тому автентичність представляють фасади будівлі, замкові портали, геральдичні рельєфи з каменю.

Завершенням нашої поїздки стала екскурсія в Золочівському замку. Ми були вражені красою цієї пам'ятки архітектури XVII століття. В'їзна вежа, Китайський палац, Великий житловий палац творять гармонійний ансамбль, що поєднує колишню військову могутність з аристократичною вишуканістю. Після закінчення екскурсії втомлені і задоволені ліцеїсти повернулися додому.

Від усіх учасників цієї захоплюючої поїздки, хочу подякувати дирекції ліцею та організаторам за змістовну та пізнавальну мандрівку.

Ознайомитися з фоторепортажем про мандрівку можна на сторінці ліцею у Facebook: https://www.facebook.com/pg/drohobych.lyceum/photos/?tab=album&album_id=1718530631784462

Орест ГЛАДЬО,
учень групи П-24

НАУКОВИЙ ПІКНІК У ДРОГОБИЦЬКОМУ ЛІЦЕЇ

14 вересня у Дрогобицькому ліцеї відбувся Науковий пікнік. Цей захід впровадили у систему навчально-виховної роботи ліцею порівняно недавно, тому кожного року він набуває нових форм, вдосконалюється і стає більш цікавим та привабливим для глядачів. Підтвердженням цьому є те, що в день проведення Наукового пікніку на подвір'ї нашого навчального закладу можна побачити не тільки учителів та ліцеїстів, але й батьків, учнів інших шкіл та просто цікавих перехожих.

На це свято до ліцеїстів завітали гості: міський голова Дрогобича Тарас Кучма, ректор Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка професор Надія Скотна, головний спеціаліст відділу освіти Андрій Заблоцький, директор будинку науково-технічної творчості учнівської молоді Ярослав Арістов.

Поки усі чекали на офіційне відкриття свята, учителі та їхні помічники з числа учнів готувалися до проведення найрізноманітніших дослідів, експериментів чи різного роду конкурсів на наукову тему.

(Початок. Продовження на 7-ій сторінці)

НАВЧАННЯ ЗА КОРДОНОМ БУЛО МРІЄЮ, А СТАЛО – РЕАЛЬНІСТЮ

Ми, студенти біолого-природничого факультету, навчаємося в Полонійній Академії в Ченстохові за спеціальністю “Біотехнологія”. Дуже вдячні декану нашого факультету доцентів Світлані Волошанській, доценту Світлані Монастирській та координатору програми Лесі Надольській за надану нам можливість навчатися за програмою “Подвійний диплом”.

Хочемо поділитися гарними враженнями від навчання в Академії. Насамперед, модерне проектування, красиві аудиторії, чистота і охайність. Процес навчання проходив цікаво та швидко завдяки гарним спеціалістам, які знають свою роботу і хочуть навчити студентів та донести до них якнайбільше інформації. За два тижні ми вивчали дві іноземні мови (польську і англійську); вдосконалювали свою працю на комп’ютерах, мали фаховий предмет із біотехнології, а також вивчали філософію та етику.

Скажемо по-правді, на початку було дуже страшно, бо недосконало володіли мовою, знаходилися в іншій країні, незнайомі люди, і складалося таке враження, що ти будеш “не в своїй тарілці”. Але в перший ж день навчання ми змінили свою думку. І пізніше не хотіли їхати, думали ще залишитися. Можливо, це прекрасне, духовне місто заворожило нас і не відпускало. Але, як кажуть: “Всюди добре, а вдома – найкраще”. І ми з гарним настроєм, новими силами будемо вчитися в нашому рідному університеті на найкращому факультеті і паралельно набувати нових знань та досвіду в Полонійній Академії.

15 вересня студенти та викладачі біолого-природничого факультету здійснили поїздку в Карпатський національний парк, а також підкорили мальовничу й водночас найвищу точку нашої України гору Говерлу, висота якої становить 2061 м.

Це була неймовірно пазнавальна подія, яка переплелася з відпочинком та завершилася смачним кулішем.

Студенти мали можливість наочно познайомитися з флорою та фауною, географічними особливостями, рельєфом цієї місцевості.

Подорож стала особистою перемогою кожного, адже довжина еколого-пізнавальної стежки “На гору Говерла” становить 10,5 км, тривалість переходу – 5 годин.

Підкорення вершини не було таким простим, бо всі боролися з втомою та шаленим вітром. Проте нарікати нема на що, адже погода була чарівною: сонечко, жодного туману, все сприяло нам і давало можливість сповна насолоджуватися краєвидами (хоч на вершині – нульова температура).

Дякуємо керівному та викладацькому складові факультету за підтримку студентських ідей та сприяння забезпечення студентського дозвілля.

“Я ПІДУ В ДАЛЕКІ ГОРИ...”

НАУКОВИЙ ПІКНІК У ДРОГОБИЦЬКОМУ ЛІЦЕЇ

(Продовження. Початок на 6-ій сторінці)

Відкрила свято директор ліцею доцент Ольга Заяць. Вона і запросила до слова міського голову Тараса Кучму. Пан Тарас у своєму виступі наголосив на здобутках колективу ліцею, підкреслив важливість подібних заходів для молодого покоління. Із теплими словами вітань та побажань успіхів на науковій ниві звернулася до учнів ректор університету професор Надія Скотна.

Заступник директора ліцею Андрій Григорович ознайомив присутніх із планом роботи Наукового пікніку та запросив до мікрофона керівників секцій.

Цього року демонстраційні експерименти проводилися у секціях фізики, хімії, біології, інформатики та математики.

Для тих, хто цікавиться математикою, ліцеїсти запропонували математичні фокуси “Вгадай мій вік”, “Скільки в тебе братів і сестер”, математичні ігри “Ой, не можу”, а також вікторини, софізми, парадокси.

Учитель хімії Лариса Проць та її помічники провели ряд цікавих і видовищних дослідів: “Чорна мамба”, “Зубна паста для слона”, “Кольори веселки”, “Невидимі картини” та інші.

Шанувальникам інформатики пропонувалося ознайомитися з комп’ютерними програмами ліцеїстів. Свої сили у вирішенні своєрідних головоломок з інформатики спробував навіть пан мер і, слід сказати, виявився непоганим фахівцем.

Любителям біології пропонувалися колекції членистоногих, гербарії, вологі препарати різних класів типу хордових, також вони могли стати учасниками цікавих конкурсів чи вивчати тканини людини під мікроскопом.

У секції фізики запускали водяні ракети, досліджували силу тиску газу та світла, демонстрували фантастичну рівновагу

виделок та створювали штучні блискавки. Особливо цікавим виявився експеримент, у якому бажаним пропонували побороти силу тертя.

За відгуками ліцеїстів та гостей, Науковий пікнік пройшов вдало. Учасники свята отримали можливість переконатися, що навіть найбільш складні в науковому плані процеси можуть бути пояснені просто і доступно.

УЧАСТЬ ДРОГОБИЧАН У 29 МІЖНАРОДНІЙ ПАРАФІАДІ В ПОЛЬЩІ

Влітку дрогобичани здійснили неймовірно захопливу подорож у майже незвідану ними Балтику. Наступного дня їх уже привітно зустрічало курортне містечко Леба із мальовничим узбережжям, де море зустрічається із лісовою смугою. 13 дітей віком від 11 до 18 років разом із опікунами (викладач польської мови Ганна Іваночко та вчитель фізкультури Олег Паращак) перебували там два тижні. Були також команди з інших міст України: із Болехова, Калуша, Долини. Головним опікуном вважався отець Кшиштоф Панасовець, який в Долині служить громаді при костелі понад 20 років і кожного року в серпні намагається організувати подібну Парафіаду для українських дітей. Щоденно учасники тобору брали участь у спортивних змаганнях, побували на пляжі та в костелі. Справді незабутнім був 10-кілометровий похід до Балтійських рухомих дюн. Це місце, де пустеля оточена лісом і омивається бурхливими водами моря.

Зранку учасники відправилися автобусом у столицю Польщі – Варшаву. Новачкам було важко звикнути до великої території табору, яка вміщала у собі чимало національностей. Серед учасників були: білоруси, литовці, латвійці, росіяни, німці. Вони теж приїхали спробувати свої сили у спортивних змаганнях (із бадмінтону, настільного тенісу, плавання, футболу, волейболу, баскетболу, легкої атлетики, рінго, стрільби, шах, шашок). Команда з Дрогобича привезла чотири нагороди: III

місце – Марічка Захарко (настільний теніс), III місце – опікун Олег Паращак (бадмінтон), II місце – Олег Паращак (плавання – 50 м, стиль класичний), II місце – Олег Паращак (плавання – 50 м, стиль довільний).

Кожен мав шанс відкрити у собі нові таланти: у конкурсах релігійних знань, співу, фотографування, малювання тощо. Кожна група мала на вибір підготувати дві театральні сценки: з життя святого Йосифа Каласансіуса та з творчості польського митця Яремії Пшибори. Наша група виступила з музично-літературною композицією “Addio, pomidory!”.

У Варшаві можна було відвідати багато захопливих місць: парк мініатюр, королівські замки, зоопарк, музей польських життів, Центр науки Коперніка (місце з усілякою робототехнікою, де закони фізики і хімії пояснені у простих речах, які можна самому осягнути та торкнутися). На території табору постійно проходили майстер-класи з журналістики, рукоділля, запальної румби. Жили учасники в комфортних корпусах у гуртожитках аграрного університету, ідальня розташована була теж поруч. Різноманітні зібрання проводилися у великому наметі, який міг вміщати в собі близько тисячі людей. Щовечора організатори на сцені інсценували для молоді повчальні фрагменти з життя. У костелі на службі звучали мови присутніх народів, це зворушливо єднало усіх в єдину спільноту. В останній день таборування чи-

сельна колона таборян походом рушила в костел, де поховані визначні постаті Польщі. Серед таких знаних осіб був засновник Парафіади – катехит, душпастир, наставник парафіади, співзасновник Піярської школи о. Юзеф Йонець, котрий трагічно загинув у 2010 році в авіакатастрофі під Смоленськом.

Особлива подяка від імені всіх учасників дрогобичської команди за організацію супровідної документації та сприяння в реалізації поїздки голові Юрієві Катериняку Регіонального Товариства Культури Польської Землі Дрогобицької Землі.

Марта КЛИМЕНКО,
учасниця табору,
студентка групи ПУ-24

ТВОРЧИСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

ЙДЕ ВІЙНА НА СХОДІ

Йде війна на Сході,
Тривожна година...
Запалака за сином убитим
Не одна українська родина.
Йдуть московські орди
Українським Сходом,
Сіють горе, сіють смуток
Між нашим народом.
Падають герої,
Боляче дивитись.
Нема війська, нема правди,
Нічим боронитись.
Піднімайтесь, хлопці!
Йде москаль війною.

Діставайте з-під стріхи
Дідів своїх зброю!
Ой піднялись хлопці,
Із Заходу й Сходу,
Зупинили ту навалу,
Не дали їй ходу.
Став “Азов” з “Айдаром”,
Добровольці й волонтери.
Йдуть знов в бій кривавий
Нащадки Бандери.
І Бандери, і Мазепи,
І Гонти Івана,
Отамана Петлюри
Й Шухевича Романа.
Нездоланий дух героїв
Бою під Крутами
Нині кличе українців

На прою з москалями.
Пречиста Діво,
І Ти, Божий Сину,
Зішли щастя, зішли мир нам
На всю Україну.
Ой дай, Боже, Україні стати,
Повноправним членом НАТО,
Ой дай, Боже, Україні стати,
Повноправним членом ЄС.
І подякуємо Богові і усій Європі,
Що отримали нарешті
Отой безвіз для всіх нас!

Поможи нам, святий Боже,
Все те пережити,
Щоб ту війну з москалями
Нарешті скінчити
І народу України у мирі зажити!

*с.мт. Краковець,
2015 – 2017 рр.*

Ярослав ДАШКО, випускник історико-філологічного факультету
Дрогобицького педагогічного інституту ім. І.Франка 1955 р., уродженець
с. Торчиновичі Старосамбірсько-го р-ну Львівської обл.

ПОДБАЙМО ПРО БЕЗПЕКУ

Ось і розпочався новий 2017–2018 навчальний рік. Вчорашні учні подорослішали, адже вони стали студентами. Одні поселилися у гуртожитках, інші ж проживають у приватному секторі.

Тож всі студенти повинні пам'ятати, що головний їхній обов'язок – це навчання, але не слід забувати про особисту безпеку. Тому це питання залишається актуальним для кожного з нас і особливо воно стосується осіб, які проживають у гуртожитках. Адже гуртожитки це – об'єкти з масовим перебуванням людей і тому виникнення будь-якої надзвичайної ситуації, спричиненої необережністю одного мешканця, може призвести до непередбачуваних наслідків. І це слід пам'ятати!

Як свідчить статистика, у Львівській області від початку року виникло понад 2 497 пожеж, у вогні загинуло 33 особи, з них – 1 дитина, ще 65 – травмовано. Пожежа особливо небезпечна вночі, коли всі люди відпочивають, тож помітити її завчасно не можливо, а коли полум'я розповсюдиться – приборкати його досить важко.

За умови неправильної експлуатації, небезпечними можуть бути побутові електроприлади. Часто для обігріву своїх домів використовуються нагрівальні прилади, які не відповідають вимогам Правил із пожежної безпеки, що є на сьогодні основною причиною виникнення пожеж. Згідно із цими правилами заборонено використовувати будь-які нагрівальні прилади у кімнатах гуртожитків (виняток: для обігріву приміщень дозволяються масляні радіатори з терморегуляторами). Якщо виникло загоряння – не лякайтеся, зберігайте спокій. У першу чергу відключіть електромережу й негайно викликайте службу порятунку за телефоном “101”.

Значну безпеку становить порушення вимог правил під час експлуатації побутових газових приладів (газових плиток), що використовуються у приміщеннях кухонь гуртожитків № 1; 3. Завжди пам'ятайте: якщо в приміщенні відчувається запах газу – негайно припиніть користуватися газовими приладами, не запалюйте сірників, не паліть, не вмикайте електроприлади. Перевірте, чи закриті крани біля газових

приладів, відчиніть вікна для провітрювання приміщення та повідомте про це чергового гуртожитку, у разі потреби викликайте аварійну газову службу (тел. 104).

Будьте пильними та уважними на дорозі, перебуваючи у якості пішохода чи водія. Поважайте інших учасників руху. Основними причинами дорожньо-транспортних пригод є порушення правил безпеки дорожнього руху. Адже від початку року на дорогах Львівщини загинуло 195 осіб, 2102 – травмовано.

Пам'ятаймо про безпеку на воді. Статистика летальних випадків щороку вражає, адже цьогоріч на водоймах області загинуло 57 осіб, із них 6 – це діти.

Непоодинокими є випадки падіння людей з вікон та балконів верхніх поверхів будівель. Будьте обережні, не сидійте на підвіконня, не перехийайтеся через огорожі перил балконів.

Тож будемо пильними, суворо дотримуємося правил дорожнього руху, пожежної безпеки, безпечного користування побутовими газовими та електричними плитами і зробимо все від нас залежне, щоб уникнути нещасних випадків.

Служба охорони праці